

Rapla gaidide lugu 1990 - 2001

Oli aasta 1990. Lugesin ajalehest Pärnu gaidide juhi ja tookordse Eesti peagaidi Heljo Aarma teadet, et Eestis tegutsevad jälle gaidid ja julgustas uusi noori tüdrukuid liituma selle organisatsiooniga. Gaidide tegevus ja eesmärgid olid väga haaravad ja inspireerivad.

Helistasin kohe Heljo Aarmale Pärnusse ja sain palju julgust ja tuge väga lahke ja erudeeritud inimese käest. Ta varustas meid kohvritäie kirjandusega gaidlusest. Algas õppimine lausa kahel rindel, noorte õpetamine ja iseenda koolitus. Kohe ulatati abikäsi ka teistelt gaidjuhtidelt nagu Tiia Rahuoja-Lillemaalt, kes ei pidanud paljaks kohale sõita Raplasse Tartust. Tiia viis läbi ka meie esimese gaidide kogunemise - koonduse 2.aprillil 1990, tutvustades noortele gaidluse sisu ja tegevuse eesmärke.

Tüdrukute leidmisega mul raskusi ei olnud. Oma perest liitusid kohe kuus lapselast: Kristiina, Maarja, Käthe, Grethe, Grithy ja mõne aasta pärast veel Gerda. Kuna ise töötasin Rapla koolis algklasside õpetajana, sain palju juurde tüdrukuid ka oma klassist ja hiljem nende sõprade näol. Algasid koondused, õppused, laagrid. Oma kogemusi jagasid lahkelt meile Pärnu gaidide juht Meedi Rajari, Rapla lähedal Kuusikul elav skautmaster Harry Tulp, muidugi edasi veel Tiia ja Tallinnast gaidid Elvi Pirk, kellega meil hiljem arenes tihe kirjavahetus, kus ta ikka jagas kogemusi ja õpetusi, tähelepanekuid temale omase põhjalikkuse, huumori ja tarkusetradega läbielatud.

Eesti Gaidide Liidu gaidirikogu koosolekul oktoobris 1994.

Luule Lainväe 2. reas vasakult esimene.

Valmistusime hoolega hellakeste ja gaidide katsete ja eksamite sooritamiseks, et anda töotus, saada EGL liikmeks. Nägin selles noorteorganisatsioonis midagi väga kõitvat, mis ei andnud mulle rahu ega mõtetki sellest loobuda. See oli hea inimese õpetamise kool. Kinnitust sellele andis veel teadmine, et sama teed kõnnivad miljonid noored kogu maailmas. Gaidlus on rahvusvaheline noorteorganisatsioon. Oleme omavahel kõik sõbrad ja iialgi ei kao meis soov olla homme parem, kui olime täna ja eile.

1991. aastal andsime gaidi töotuse Rapla Huvikoolis. Töotuse võttis vastu skautmaster Harry Tulp.

*Gaidi töotuse andmine
22.03.1991 Raplas*

Rapla gaidid pärast töotuse andmist, keskel Luule Lainväe ja Harry Tulp. 22.03.1991

Algasid laagrid, esimesed muljed ja kogemused telkides ööbimistest, matkadest metsades, mere ääres ravimtaimi korjates, loomulikult vees möllates, Pangodi järv.

Praegu on veel meeles see imeline männimetsa lõhn, pohlad, maasikad, luiged kohutava plaginaga veest õhku tõusmas. Avastasime enda jaoks oma kodumaad. Ja kõike seda võimaldas gaidlus.

Rapla gaidirühma esimene laager Läänemaal juulis 1991

*Gaidide laagris Kloogal
Rannakodus. Luule Lainvää ja
tema lapselapsed Grithy,
Kristiina, Maarja, Grethe.*

Juuli 1994

Rapla gaidid, kelle seas ka kaks skauti- Andero ja Gaspar. Mai 1999

*Gaid Kristiina Randmaa 29.07.1999.
Töotuse andis 1991,
Rapla gaidide lipkonna juht 1997*

Juba hiljem said vanemad gaidid ja juhid võimaluse osaleda ka välisriikide laagrites - Rootsis, Belgias, Soomes, Kanadas ja USA-s. Millised kogemused! Uued sõbrad! Kirjavahetus! Teistmoodi maailm!

Aga aastad aina lendasid. Ja nagu ootamatult jõudis kätte pereheitmise aeg.

Rapla gaidide ja skautide viimane suurlaager "Hõimusild" oli 14.- 22.07.2001 Tagametsas.

Vanemad gaidid lõpetasid järjest keskkoolid. Edasine tee viis aga neid Raplast ära, kõrgkoolid olid Tartus, Tallinnas. Oli ka elukoha vahetusi, kuid ikkagi lahkuti... Veel hiljem tööle asuti välismaale ja üle Eesti laiali. Kohapeale ei jäänud enam neid gaide, kes oleks soovinud edasi viia meie gaidirühma. Maailm oli avanenud, kuid selleks liiga ahvatlev, et jääda.

Grithy küll alustas keskkoolipäevil hellakestega Kohila keskkoolis, kus ta ka ise õppis. Kuid õpikoormus ja kodu Raplas tegi kõik selle hea mõtte raskeks. Ja lõpuks minu vanus ületas juba 60 piiri, olin 11 aastat olnud gaididega. Tundsin, et minu töö on tehtud, aitasin üle 50-nel noorel saada gaidiks ja tunda ennast ühises sõprusringis. Püüdsin anda endast kõik, et neist saaksid head ja hoolivad inimesed ja seda ma saan öelda, et gaidlus lihvis tõesti neid väga tublideks ja sõbralikeks noorteks. Gaidlus tegi meist uued inimesed - see oli nagu tervistav sõõm ja värske tuul meie elutee alguseks.

Lootus jääb, et gaidlus saab uue ärkamise Raplas. See on minu südamesoov. Pealegi on meie lähedale Koiksesse kodu leidnud EGL püsilaager. See on hea.

Palju õnne ja häid tegusid praegustele Eesti aktiivsetele gaididele!

KORD GAID - ALATI GAID!

Ngdr. Luule Lainväe

20.09.2020